

ת"פ 29724/04/14 - מדינת ישראל נגד נ פ

בית משפט השלום בבאר שבע

ט' ניסן תשע"ה
29 מרץ 2015

ת"פ 29724-04-14 מדינת ישראל נ' פ (עציר)
תיק חיצוני: 3009/14

לפני	כב' השופט רון סולקין
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	נ פ (עציר)

גזר דין

רקע והשתלשלות הדין

הנאשם שלפני נותן את הדין בגין מספר עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות (בן משפחה), בניגוד לסעיף 382(ב)(2) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן 1/ת, בהן הודה הנאשם במסגרת הסדר טיעון, נהג הנאשם לצרוך, דרך קבע, משקאות אלכוהוליים בכמויות גבוהות, להגיע למצב של שכרות, לאבד שליטה ולנהוג באלימות כלפי רעיתו וכלפי ארבעת ילדיו הקטינים. במקרה שאירע ביום 03.04.2014, בעקבות ויכוח עם רעיתו בנוגע לשעות יציאתם של הילדים הקטינים מהבית, נטל סכין ואיים על רעיתו כי יהרוג אותה, תוך שאוחז בסכין ומנופף בה לעברה; במקרה נוסף, שאירע ביום 17.03.2014, כעס על כך שילדיו מרעישים בחדרם, סטר לאחת מבנותיו הקטינות וניסה לחנוק בת קטינה נוספת; במקרה נוסף, שאירע ביום 11.04.2014, בעקבות בקשת אחד הילדים הקטינים לצאת את הבית לחבר, חרף סירוב הנאשם, צעק עליו, סטר לו, ובהמשך סטר בפניה של בת קטינה נוספת, הלא באגרופו בבטנה, ומשך בשערותיה של שתיים מבנותיו.

בין הצדדים נקשר הסדר, במסגרתו הודה הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן. הצדדים לא הגיעו להסכמה ענשית. במסגרת ההסדר, הופנה הנאשם לחקירת שירות המבחן למבוגרים, כאשר ההגנה בקשה, כי תיבדק האפשרות לשלבו בהליכי גמילה מאלכוהול.

ראיות לעונש

התביעה הגישה, לענין העונש, את עברו הפלילי של הנאשם (ת/2). לחובת הנאשם הרשעות קודמות בשלוש עבירות של איומים, אשר בוצעו גם הן במסגרת המשפחה. בעברו ריצה מאסר קצר, בן ארבעה חדשים ומחצה. כן תלוי ועומד כנגדו מאסר מותנה שהוארך בהתאם לגזר הדין שהוגש אף הוא מטעם התביעה (ת/3), והוא חב הפעלה כעת.

ההגנה הגישה, לענין העונש, מכתב פניה מטעמה לשב"ס, בו דרשה לקבל תוצאות ההליך הטיפולי שעבר הנאשם בכלא. יצוין, כי טרם משלוח המכתב מטעם ההגנה, בעקבות בקשת ההגנה במהלך פרשת העונש לקבל חמרים אלה, ניתן צו מאת בית המשפט, ושב"ס הגיב לצו בתגובה נושאת תאריך 10.02.2015 (נסרקה ביום 17.02.2015), כי עו"ס הכלא אינו נוהג למסור חמרים אלה ישירות לידי ההגנה, אלא באמצעות שירות המבחן, תוך שהדברים באים ידי ביטויים בתסקירים. תגובת שב"ס הועברה לעיון ההגנה בהחלטה מאותו היום, ההגנה לא פנתה בבקשה נוספת לבית המשפט לענין העברת החמרים האמורים, ולמעשה זנחה טענתה בנושא זה.

מכל מקום, נושא השתלבות הנאשם בטיפול במהלך מעצרו אכן בא ידי ביטוי בתסקירים שהוגשו, באופן ממצה.

תסקירים מטעם גורמי ההערכה (שירות המבחן למבוגרים)

בענינו של הנאשם הוגשו שני תסקירים מטעם שירות המבחן. התסקיר הראשון, נושא תאריך 19.10.2014, מפרט נסיבותיו האישיות של הנאשם, כבן 47 שנים, עלה לארץ, נשוי ואב לארבעה. עבד כעשור בחנות לממכר מזון במרכז הארץ, לאחר מכן עבר להתגורר בעיר דימונה, והחל לעבוד בעבודות מזדמנות. באותה תקופה החל לצרוך אלכוהול באופן אינטנסיבי (צרך אלכוהול גם קודם לכן, החל מגיל 13 שנים). המתיחות בבית נובעת מצריכת אלכוהול על ידו וכן מהיותו בעל צורך עז בשליטה, ומתפישתו, כי ילדיו אינם מעניקים לו הכבוד הראוי.

הנאשם הביע חרטה על מעשיו, וייחס אותם לכך, לדבריו, שקיים פער בין הנורמות ודרכי החינוך לילדים בין ארץ מוצאו לבין המצב כאן בארץ.

רעית הנאשם מסרה לשירות המבחן, כי הבעיתיות בהתנהגותו נובעת מצריכת אלכוהול, כי הילדים חוששים מפניו, וכי מעונינת שישתלב במסגרת טיפולית לגמילה מאלכוהול ולרכישת כלים להתמודדות עם הקשיים הנלווים לגידול ילדים ולחינוכם.

הנאשם שולב, נכון לאותה העת, בפרויקט הכנה לגמילה המתקיים בבית המעצר, תפקד באופן אחראי ושימש דוגמה לשאר משתתפי הפרויקט.

שירות המבחן התרשם מהתמכרות לאלכוהול, המונעת מהנאשם לווסת התנהגותו ותגובותיו כלפי בני משפחתו.

שירות המבחן התרשם, כי חרף מודעותו של הנאשם לבעיות בהתנהגותו, הרי בהעדר התערבות טיפולית, קיים סיכוי להישנות התנהגות פורצת חוק.

הנאשם ביקש להמשיך ולהשתלב במסגרת טיפולית באמצעות השב"ס.

שירות המבחן המליץ על "ענישה מוחשית" במהלכה יבנו הגורמים המוסמכים בשב"ס תכנית טיפולית לנאשם שתיתן מענה הן לבעיותיו בתחום צריכת האלכוהול והן בתחום הטיפול ההורי.

לאחר קבלת התסקיר הראשון, עתרה ההגנה לדחית הדין על מנת להגיש חוות דעת מומחה מטעמה, שיהיה בה כדי לסתור האמור בתסקיר בנוגע לכך, שהנאשם טרם סיים הטיפול במסגרת שב"ס, וכן בנוגע לכך, כי בהעדר טיפול קיימת מצדו מסוכנות להישנות העבירות. בית המשפט נעתר פעמיים לבקשות ההגנה בתחום זה, אך בסופו של דבר, לא הוגשה חוות דעת כלשהי מטעם ההגנה. ההגנה יחסה זאת להעדר שיתוף פעולה מצדו של שב"ס, אך כאמור לעיל בפרק הראיות לעונש, לא עתרה לבית המשפט לכופ שיתוף פעולה כאמור, מה גם, שב"ס הסביר עמדתו, שהיא הגיונית ותואמת את הצרכים הטיפולים, להימנע מלהעמיד את עו"ס הכלא במצב בו יאלץ למסור פרטים ישירות לידי ההגנה, על מנת שלא להפכו כלי במסגרת המאבק המשפטי בין הצדדים, וחלף זאת, נמסר המידע הרלבנטי לשירות המבחן, אשר, כאמור, לא שלל, כי הנאשם השתלב בפרויקט בזמן מעצרו, אך המדובר היה בפרויקט הכנה ולא במסגרת טיפולית כוללת. יתר על כן, גם אם שב"ס לא מסר את החומר הגולמי שנאסף במסגרת הטיפול לידי ההגנה, כבקשתה, לא היה בכך כדי למנוע הגשת חוות דעת מטעמה, לו היתה תשתית כלשהי לתמיכה בטענות הסניגור, אשר אפילו לא תאמו עמדת הנאשם, כפי שהובאה בתסקיר, שכן האחרון ביקש, כמפורט לעיל, דווקא להמשיך בטיפול בשב"ס.

בתסקיר הנוסף, נושא תאריך 07.01.2015, חזר שירות המבחן על עיקרי המלצותיו, תוך שציין, כי הנאשם ממשיך בפרויקט הכנה לגמילה; מבין את הצורך בטיפול; מעונין להמשיך בטיפול.

בעבר, טופל הנאשם בגמילה במסגרת אזרחית, במשך כשנה ומחצה, אך בחלוף תקופה חזר לצריכת אלכוהול.

רק מסגרת טיפולית ארוכת טווח ואינטנסיבית עשויה להציב לו גבול ברור ולסייע לו בגיוס הכוחות הנדרשים לגמילה, ושירות המבחן מצא, כי המסגרת המתאימה לנאשם הינה במהלך שהותו כעציר בשב"ס.

טענות הצדדים

התביעה הגישה טיעוניה לעונש בכתב (ת/4). התביעה מדגישה חומרת העבירות של אלימות במשפחה. מאסר מותנה חב הפעלה ואף מאסר קצר שהושתו על הנאשם בעבר, לא הרתיעוהו מלשוב ולהסתבך בעבירות במסגרת המשפחה. התביעה עותרת לאמץ המלצת שירות המבחן, ולהשית על הנאשם עונש מאסר בפועל במתחם שבין 18 עד 28 חדשי מאסר, ברף העליון של המתחם; הפעלת המאסר המותנה חב ההפעלה, בן 6 חדשים, במצטבר; מאסר מותנה; קנס.

עמוד 3

ההגנה הכבירה מילים על כך, שהנאשם כבר טופל באופן מספק, לשיטתה, בזמן מעצרו; פירטה את נסיבות חייו; חלקה על המלצות שירות המבחן, ואף טענה, כי חלף טיפול בנאשם ניתן "לסמוך עליו שידע איך לכלכל את צעדיו". ההגנה בקשה להסתפק בימי מעצרו של הנאשם.

דיון והכרעה

עבירות אלימות במשפחה חמורות הן. יש בהן כדי לפגוע בבני המשפחה, דווקא במקום שהוא המוגן ביותר, ובו אמורים הם להרגיש תחושת בטחון. יש בהן כדי לערער את עולמם של נפגעים.

יתר על כן: אלימות במשפחה בכלל, וכלפי ילדים קטינים בפרט, היא תופעה מכוערת. יש בה משום פגיעה באשיות התא המשפחתי; יש בה ניצול של פערי כח בין הצדדים.

ראו לענין זה בפסיקת בית המשפט העליון: ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים):

מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפיה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישרו יחסי אהבה, הרמוניה וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג. באלימות במשפחה, נגישותם של קורבנות העבירה למערכת המשטרית או למערכות הסיוע האחרות היא עניין מורכב וקשה, הטעון רגשות חזקים, חדים ואימה. הבושה, והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למהלך קשה וטעון. לא אחת קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה וכן הזוג המכה ותלות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפיצותן של עבירות אלה והצורך להגן על קורבנות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה.

עוד ראו ע"פ 4596/98 פלונית נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(1) 145:

ענישה גופנית כלפי ילדים, או השפלתם וביזוי כבודם כשיטת חינוך מצד הוריהם, פסולה היא מכול וכול, והיא שריד לתפיסה חברתית-חינוכית שאבד עליה כלח. הילד אינו רכוש הורה; אסור כי ישמש שק אגרוף, שבו יכול ההורה לחבוט כרצונו, כך גם כאשר ההורה מאמין בתום-לב שמפעיל הוא את חובתו וזכותו לחינוך ילדו. הילד תלוי בהורה, זקוק לאהבתו, להגנתו ולמגעו הרך. הפעלת ענישה הגורמת לכאב ולהשפלה אינה תורמת לאישיותו של הילד ולחינוכו, אלא פוגעת בזהירותו כאדם. היא פוגעת בגופו, ברגשותיו, בכבודו ובהתפתחותו התקינה. היא מרחיקה אותנו משאיפתנו לחברה נקייה מאלימות. אשר-על-כן, נדע כי שימוש

מצד הורים בעונשים גופניים או באמצעים המבזים ומשפילים את הילד כשיטת חינוך, הינו אסור בחברתנו כיום.

מתחם הענישה

לצורך קביעת מתחם הענישה הנוהג בעבירות של תקיפת קטינים הנתונים למרותו של הנאשם, ביחד עם תקיפה או איומים על בת זוג, יש לבחון רמת הענישה שנקבעה בפסיקת בתי המשפט.

בגזר הדין של בית המשפט המחוזי מרכז ת.פ. 45690-11-11 מדינת ישראל נ' פלוני (פורסם במאגרים), נדון נאשם שהורשע בעבירות של תקיפת קטין על ידי אחראי (הכאת ילדיו באמצעות חגורה), תקיפת בת זוג, איומים ועבירות נלוות, לעונש בן 24 חדשי מאסר, לרבות הפעלת מאסר מותנה בן 8 חדשים כשחציו במצטבר, סה"כ 28 חדשי מאסר, וענשים נלווים.

בגזר הדין של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, ת.פ.ח. 802-06-12 מדינת ישראל נ' פלוני (פורסם במאגרים), נדון נאשם שהורשע במספר מקרים של תקיפת רעיתו וכן תקיפה והתעללות בקטינים (לאחר שהועמד לדין בגין עבירות חמורות יותר, שהן בסמכות בית המשפט המחוזי), ונגזר דינו לעונש מאסר בן 54 חדשים בפועל. אמנם, העונש נגזר בגין עבירות חמורות יותר, אך החשוב לעניננו, כי נקבע מתחם ענישה ספציפי לכל מקרה של תקיפת קטין על ידי הורה או אחראי, בדרך של הכאה, סטירה, הצלפה באמצעות חגורה וכיו"ב - אשר ינוע בין 8 ל- 18 חדשי מאסר בפועל.

בפסק הדין ע"פ 8554/09 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים) נדחה ערעור על עונש בן 12 חודשי מאסר בפועל שנגזר על הנאשם בעקבות הרשעתו, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות התעללות בקטין על ידי אחראי ותקיפה בנסיבות מחמירות.

בגזר הדין בית משפט השלום בעכו, ת.פ. 5451-10-12 מדינת ישראל נ' פלוני (פורסם במאגרים), נדון נאשם שנדון בגין עבירות אלימות של פציעה ותקיפה כלפי בת זוגו, וכן תקיפת קטין תוך גרימת חבלה, בכך שתקף את אשתו באמצעות שני מקלות עץ מחוברים בשרשרת ברזל, וכן תקף את בנו הקטין לרבות קשירת ידיו ורגליו באזיקון ונשיכתו, והכאתו בסטירה, לעונש כולל בן שלוש שנים ומחצה, לרבות הפעלת מאסר מותנה בן 6 חדשים במצטבר, וענשים נלווים. המדובר היה בעבירות חמורות יותר מאלו בהן הורשע הנאשם במקרה דנן.

בגזר הדין ת.פ. (שלום פתח-תקוה) 45713-11-11 מדינת ישראל נ' פלוני (פורסם במאגרים), נגזר דינו של מי שהורשע בשלושה מקרים של תקיפת קטין על ידי אחראי באמצעות חגורה או באמצעות ידיו, למאסר כולל בן 24 חדשים, בתוספת הפעלת מאסר מותנה בן 8 חדשים, חציו במצטבר.

בגזר הדין בית משפט המחוזי בירושלים ת.פ. 437/09 מדינת ישראל נ' פלוני (פורסם במאגרים), נדון נאשם בגין

עבירות של תקיפת קטין, בכך שהכה את בנותיו באמצעות מקלות חזן ובאמצעות חגורה וכן קשר אותן באמצעות כבל חשמלי, הוטלו עליו 12 שנות מאסר.

בגזר הדין בית משפט השלום בבאר שבע ת.פ. 3633/09 **מדינת ישראל נ' אבו רקייק** (פורסם במאגרים) נדון נאשם בגין עבירות של תקיפת בת זוג ותקיפת קטינים, בכך שהניח רגלו על צווארה של זוגתו במטרה לחנוק אותה, הצליף בילדיו באמצעות כבל מאריך, סטר לילדיו, לנוכח עבירות קודמות דומות ולאחר שנקבע כי נוהג לפרוק זעמו על אשתו וילדיו, לעונש מאסר בן 60 חדשים, בתוספת הפעלת מאסר מותנה בחלקו במצטבר, סך הכל עונש בן 68 חדשי מאסר.

בפסק הדין רע"פ 6464/10 **דדון נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) אישר בית המשפט העליון גזר דין של בית משפט השלום בראשל"צ, שאושר בערעור שהוגש בבית משפט המחוזי מרכז, בו נדון נאשם בגין עבירות של תקיפת בת זוג ומספר עבירות של תקיפת קטין באלימות פיסית ומילולית, תוך שנקבע כי השרה אורת טרור ופחד בבית, לעונש מאסר בן 36 חדשים.

בפסק הדין עפ"ג 17237-09-14 **חסן נ' מדינת ישראל** (לא פורסם), העמיד, לאחרונה ממש, בית המשפט המחוזי בבאר שבע, בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים, הרכב אב"ד כב' הנשיא השופט י. אלון, מאסרו של מערער שהורשע בעבירות דומות למקרה דנן, על תקופה בת 15 חדשים לריצוי בפועל. עם זאת, באותו המקרה המדובר היה במי שנדון לראשונה למאסר בגין עבירות במשפחה, וכן אירע אסון במשפחת המערער, כאשר בנו נפטר בסמוך למתן פסק הדין. שתי עובדות אלה הביאו את בית המשפט המחוזי להקל בעונש.

תוך החרגת הפרשיות שנדונו בבית המשפט המחוזי, ובהן היתה מסכת קשה יותר של אלימות והתעללות שהביאה להטלת עונש כבד, מוצא בית המשפט, לקבוע מתחם ענישה שינוע בין 8 חדשי מאסר ל- 18 חדשי מאסר בגין כל אחד מהאירועים בגינם הורשע הנאשם. בגין מכלול העבירות שביצע הנאשם בתיק זה, אשר מהוות מסכת אירועים הקרובים זה לזה וקשורים זה לזה, אם גם אינם בגדר מסכת אחת ממש, שכן נעברו כלפי בני משפחה שונים, קובע בית המשפט מתחם ענישה שינוע בין שנה ל- 28 חדשי מאסר. יצוין, כי בעבר נקבע מתחם שהרף העליון שלו גבוה יותר, אך משאין בית המשפט משים עצמו קטיגור, יגזר דינו של הנאשם עד לרף העליון שהוצע על ידי התביעה.

קביעת הענישה הספציפית במסגרת המתחם

קביעת הענישה הספציפית בתוך המתחם נעוצה, ראש וראשית, בחומרתם של מעשי האלימות בהם הורשע הנאשם; שימוש בנשק חם או קר; כן נעוצה בהקשר הכולל של המעשים, לרבות משכם, עקביותם, האווירה הכללית שיוצר הנאשם בבית המשפחה; עוד יש ליתן משקל של ממש לתוצאות האלימות כלפי בני המשפחה המתלוננים, הן במישור הפיסי, דהיינו גרימת חבלות, והן במישור הנפשי. ביצוע העבירות תחת השפעת חמרים משני תודעה, כגון סמים ואלכוהול, גם בו יש משום נסיבה לחומרה; עוד יש לשקול עברו הפלילי של הנאשם, לרבות רצדיביזם בנוגע לעבירות דנן. כן תילקחנה בחשבון, כמצוות המחוקק, נסיבותיו האישיות של הנאשם ואף ההשפעה שתהיה לעונש שיגזר על המרקם המשפחתי. מידת הפנמתו של הנאשם את חומרת המעשים שביצע וכן הליך טיפולי שעבר, אף הם מהווים

שיקול ממש.

ודוק: כפי שנקבע לא פעם בפסיקה, ככל שחומרתן של העבירות גדולה יותר, פוחת משקלן של הנסיבות האישיות. ראה ע.פ. 344/81 **מדינת ישראל נ' סגל**, פ"ד לה(4) 313.

לעניינו, חרף חומרתן של העבירות, אין לאמר, כי המדובר בעבירות שבוצעו באכזריות מיוחדת; התביעה לא טענה, ולא הוכיחה בראיות, כי התקיפות גרמו לפגיעה מיוחדת במי מבני המשפחה, מעבר לפגיעה הקיימת תמיד בעבירות מסוג זה. הנאשם נוטל אחריות על מעשיו ולמעשה מבקש טיפול. כל אלה מטים הכף לכיוון אי-החמרה במסגרת המתחם.

מנגד, הנאשם עבר אחת העבירות תוך שימוש בנשק קר (סכין); הנאשם עבר העבירות תחת צריכה מתמשכת של משקאות משכרים; הנאשם שב ומבצע עבירות במסגרת המשפחה, תוך החרפתן; הנאשם טופל בעבר במסגרת גמילה חיצונית, ושב לסורו; שירות המבחן המליץ על ענישה מוחשית, דבר שאינו בגדר חזון נפרץ, ומלמד, כי אינו מוצא סיכוי של ממש לטיפול בנאשם, שלא במסגרת כליאה; והחשוב מכל - רעית הנאשם מסרה, כי ילדיו חוששים ממנו, כל עוד לא יעבור טיפול מתאים. כל אלה מטים הכף לכיוון החמרה במסגרת המתחם.

בשיקול כולל, רואה בית המשפט להשית על הנאשם עונש שיהיה על הצד הבינוני של המתחם, ואשר יאפשר שילובו במסגרת טיפולית, כפי המלצת שירות המבחן.

לנוכח הודאת הנאשם באשמה ונכונותו לטיפול, יורה בית המשפט על הקלה מסוימת שתתבטא בכך, שהמאסר המותנה, שהוא חב הפעלה, יופעל באופן שחלקו יהיה חופף למאסר שיגזר.

עוד רואה בית המשפט להשית על הנאשם מאסר צופה פני עתיד, לתקופה ארוכה יותר כאשר המדובר על עבירות אלימות במשפחה או עבירות אלימות שבוצעו תחת השפעת אלכוהול, סמים או חמרים משני תודעה.

לנוכח מצבו הכלכלי של הנאשם כפי שעלה מהתסקירים שהוגשו בענינו, אין בית המשפט רואה להשית על הנאשם עיצום כספי מסוג כלשהו.

לאחר שבית המשפט שמע טענות הצדדים; שמע דברו האחרון של הנאשם; עיין בראיות לעונש ובתסקירי שירות המבחן - רואה לגזור על הנאשם הענשים הבאים:

א. 20 חדשי מאסר לריצוי בפועל;

ב. הפעל מאסר מותנה בן ששה חדשים מגזר הדין ת/3, באופן שארבעה חדשים מתוכו יהיו בחופף לעונש שהוטל, וחדשיים במצטבר;

ג. סך הכל, ירצה הנאשם עונש בן 22 חדשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו של הנאשם, בהתאם לרישומי שב"ס;

ד. 12 חדשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק י', כלפי מי שהוא בן משפחה, כהגדרתו בסעיף 1(2) לחוק בית המשפט לעניני משפחה, תשנ"ה - 1995, או שנעברה תחת השפעת אלכוהול, סמים או חמרים משני תודעה;

ה. 6 חדשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק י', כלפי מי שאינו בן משפחה, כהגדרתו בסעיף 1(2) לחוק בית המשפט לעניני משפחה, תשנ"ה - 1995, ושלא נעברה תחת השפעת אלכוהול, סמים או חמרים משני תודעה.

עוֹתֵק גִּזַּר הַדִּין יוֹעֵבֵר לִשְׁב"ס, אֲשֶׁר מִתְבַּקֵּשׁ, בִּהְתָּאֵם לִהְיוֹת שִׁירוֹת הַמִּבְחָן בְּתַסְקִירָיו, לִשְׁקוֹל שִׁילּוּבּוֹ שֶׁל הַנֹּאשֵׁם בַּהֲלִיךְ טִיפּוּלִי בְּתַחֲוֹם הַגְּמִילָה מֵאֲלֻכוֹהוֹל וְכֵן בְּתַחֲוֹם הַתְּמוּדָדוֹת עִם מִתִּיחוֹת וְעִם מַחְלֻקוֹת בְּמִסְגֵּר הַמִּשְׁפָּחָה.

עוֹתֵק גִּזַּר הַדִּין יוֹעֵבֵר לִשְׁירוֹת הַמִּבְחָן לִמְבּוּגֵרִים.

הוֹדְעָה זְכוּת הָעֵרְעוֹר.

נִיתְּנָה הַיּוֹם, ט' נִיסָן תִּשַׁע"ה, 29 מֵרֵץ 2015, בְּמַעֲמַד הַתְּבִיעָה וְהַנֹּאשֵׁם, בַּהֲעֵדֵר הַסְּנִיגוֹר (שׁוֹחֵרֵר בְּרִשׁוֹת).